

Bootschoft Sas
Christus aus Dee,

Waut Aule Vollmacht haft em Himmel un oppe leed

Schreft Läschen: Mat. 7:29; 21:24; Luk. 5:24; Rma. 9:21–22; Heb. 13:17

I. Wie motten vestonen, waut „Vollmacht“ meent — Mat. 7:29:

- A. De baste Erkläärunk von „Vollmacht“ es de Krauft ooda daut Rajcht Befäl to jäwen, Entscheidungen to moaken, un Jehuarsom velangen, waut doa aufhenjt von eene Stalunk met Krauft ooda Sachvestendnis.
- B. Enn de Bibel „Vollmacht“ es daut moralische Rajcht, Krauft to eewen, de Krauft waut Toolatst von Gott selfst hää kjemt un met Gott Aunfank.

II. Gott es de Hechste Vollmacht; Hee haft Aule Vollmacht — Rma. 9:21–22:

- A. Gott siene Vollmacht stalt Gott Selfst vää; Gott siene Krauft stalt bloos Sien Woakj vää — Mat. 21:24; Luk. 5:24.
- B. Gott siene Vollmacht es ieejentlich Gott Selfst; Vollmacht kjemt ut Gott Sien ieejnet Wäsen rut — Opb. 22:1.
- C. Aule Vollmacht — jeistelje, Stalunkswiese, un harschoftliche — kjemt von Gott — 2 Kor. 10:8; 13:10; Joh. 19:10–11; 1 Mose 9:6.
- D. Wan wie Gott Siene Vollmach aunschieren, schia wie Gott Selfst aun— Jes. 6:1–5:
 - 1. Gott Siene Vollmacht auntrafen es dautselwje aus Gott Selfst auntrafen — Amos 4:12.
 - 2. Gott Siene Vollmacht beleidjen es dautselwje aus Gott Selfst beleidjen.
- E. Enn ons vehoolen met Gott es nusch wichtja aus Gott Siene Vollmacht to berieren — Apg. 9:5; Mat. 11:25.
- F. Vollmacht kjannen es ne ennaliche Oppenboarunk un nicht bloos ne utwertje Lia — Apg. 22:6–16.
- G. Bloos Gott es de direkte Vollmacht fa dän Mensch; aulle aundere Vollmachten sent indirekt, jeschekjte, veträdende Vollmacht, von Gott bestemt — Dan. 4:32, 34–37:
 - 1. Bloos wan wie Gott Siene Vollmacht trafen, kjennen wie ons unjastalen to Gott Siene jeschekjte Vollmacht waut Gott aunjestalt haft — Mat. 28:18; Heb. 13:17; 1 Pet. 5:5.
 - 2. Gott well, daut wie nich bloos Am, oba uk Siene jeschekjte Vollmacht unjadonen senn — Rma. 13:1–7; 2 Kor. 10:8; 13:10; Heb. 13:17.
 - 3. Dee, waut sikj nich Gott Siene indirekte Vollmacht unjastalen, kjennen Gott Siene direkte Vollmacht uk nich unjadonen senn.
 - 4. Gott well, daut wie Siene indirekte Vollmacht unjadonen senn, doamet wie Jeistelje Vesorjunk kjrieen kjennen.
- H. Wie motten aula Vollmacht auntrafen, beschrenkjt senn von Gott, un jeleit senn von Siene aunjestalde Vollmacht — Jes. 37:16; Flp. 2:12; Heb. 13:17.

III. Doa sent twee groote Prinzipien en de Welt—Gott siene Vollmacht un Soton sien Wadasträwen; de Eensije Oneenichkjeit tweschen Gott un Soton sent äwa Vollmacht Apg. 26:18; Kol. 1:13:

- A. Rebellion es Gott Siene Vollmacht vestrieden un Gott Siene Rääjlen veachten:
 - 1. Soton wia mol een Erzenjel, von Gott jeschaufen, oba derch Huachmoot haud hee sikjselfst oppjehowen, Gott Sien Harscharajcht äwaträden, jäajen Gott Oppjestonen, Sien Fient jeworden, un sien ieejnet Rikj oppjestalt — Jes. 14:12–14; Hes. 28:2–19; Mat. 12:26.

2. Aus Mensch jesindicht haud, haud hee jaaen Gott rebellt, Gott Siene Vollmacht vesträden, un Siene Rejierunk veacht; bie Babel hauden de Menschen Aula toop jaaen Gott rebellt, met daut Ziel Gott Siene Vollmacht von dise leed auf to schaufen — 1 Mose 3:1-6; 11:1-9.
- B. Wan Soton uk jaaen Gott Siene Vollmacht rebellt haud, un Mensch Gott Siene Vollmacht vesträden haud, Gott woat dise Rebellion nich dulden; Hee woat Sien Rikj opp de leed oppstalen — Opb. 11-15.
- C. De medd von dän Striet en de Welt es de Froag: Waa haft Vollmacht — Opb. 4:2-3:
 1. Wie motten met Soton strieden biem bekjannen, daut de Vollmacht es met Gott — Apg. 17:24, 30.
 2. Wie motten ons Selfst hanstalen unja Gott Siene Vollmacht, un Siene Vollmacht up hoolen — Mat. 11:25.
- D. De Sind von Rebellion es iernselja aus irjent aundre Sind — 1 Sam. 15:23.

IV. Een Mensch, waut Gott veträden deit met Vollmacht (ne jeschekjte Vollmacht) mott de folgende Fäichkjeiten hann:

- A. Hee mot sikj Vollmacht unjaordnen — Mat. 8:8-9.
- B. Hee mot weeten, daut hee en Sikjselfst keene Vollmacht haft — Mat. 28:18; 2 Kor. 10:8; 13:10.
- C. Hee mot Gott Sienen Wellen weeten — Eph. 1:9; 5:17.
- D. Hee mot eena senn, dee Sikjselfst veliejen deit — Mat. 16:24.
- E. Hee mot eent senn met dän Harn un en eene eendrajchtje un intieme Jemeenschoft met Am läwen — 1 Kor. 6:17; 1:9; 1 Joh. 1:3.
- F. Hee mot nich subjektiv senn un nich no siene ieejne Jefeela haundeln — 2 Kor. 3:5.
- G. Hee mot leeftolich jesonnen un jenstich senn en sien Umgank met Aundre — Luk. 6:35; vgl. Rma. 5:15-16; 1 Kor. 2:12.
- H. Hee mot ne Person senn en Oppperstonunk, en daut Oppperstonunks-Läwen von Christus — 2 Kor. 1:9; 4:14.
- I. Hee mot eene jerinje Städ han ver Gott — 4 Mose 14:5; 16:3-4, 22, 45; Mat. 11:29; Rma. 12:16; Luk. 14:7-11; 1 Pet. 5:5-6.
- J. Hee mot beleidjungen vedroagen kjennen — 2 Mose 16:7; 4 Mose 14:2, 5, 9, 27; Mat. 6:14-15; 1 Kor. 4:6-13.
- K. Hee mot een Bewusstsenn han von siene Onfäichkjeit un Onpausenheit — 2 Mose 3:11; 4:5, 7, 10; 2 Kor. 3:5; 1 Kor. 15:10.
- L. Hee mot eena senn, dee Gott rechtich veträden deit — 4 Mose 20:2-13; 2 Kor. 5:18, 20; Eph. 6:20.

V. Daut wichtichste Jebäd un daut jeistlichste Jebäd es een Jebäd von Vollmacht — Mat. 18:18; Mark. 11:20-24:

- A. Daut Jebäd von Vollmacht es een Befäl, waut opp Vollmacht but — Jes. 45:11; Mark. 11:20-24:
 1. Daut Jebäd von Vollmacht es een Befälendet Jebäd — Jes. 45:11.
 2. Wan wie wellen wichtje un wieetvolle Jebäda han ver Gott, mot wie kjennen eenje jewaultje Befäla utjäwen ver Gott — Mark. 11:23.
- B. Daut Jebäd von Vollmacht haud twee Sieden — binjen un leesen — Mat. 18:18:
 1. Auljemeene Jebäda sent Jebäda, woa wie Gott froagen to binjen un to leesen.
 2. Jebäda met Vollmacht sent dee, woa wie binjen un leesen derch Vollmacht uteewen.

- C. Bäden met Vollmacht es daut Jebäd bäden von Mark. 11:20–24 — een Jebäd, waut rechtoo es, nich to Gott, oba to “disen Boaj” — V. 23:
 - 1. Een Jebäd met Vollmacht deit nich Gott froagen waut to doon; daut Eeft Gott Siene Vollmacht ut un wand dee aun, toom haundlen met Problemen un Dinja, dee wajcht jenomen motten — V. 23.
 - 2. Een Jebäd met Vollmacht frajcht nich jlikj no Gott; oba, daut haundelt jlikj met Problemen derch Gott Siene Vollmacht aunwanden — 2 Mose 14:15–27.
 - 3. De wichtichste Oabeit von de Äwawinda es, daut see de Vollmacht vom Troon no de leed brinjen; wan wie wellen de Äwawinda woaren, mott wie lieren to bäden met Vollmacht un to räden to dän Boaj — Opb. 11:15; 12:10.
- D. Wan de Kjoakj met Vollmacht bäd, rejieet see äwa Hades — Mat. 16:18:
 - 1. De Kjoakj haft de Vollmacht to rejieren äwa aule Sotonische Dinja.
 - 2. De Kjoakj sull aule Oabeit von de Beese Jeista unja brinjen derch Jebäd un de Harschoft uteewen derch Jebäd — Luk. 10:17–19; Mat. 18:18.
- E. Wan wie bäden wellen met Vollmacht, motten wie ieesch ons Selfst unja Gott Siene Vollmacht unjaordnen; wan wie nich to Gott siene Vollmacht unjaordnen en ons dachdäacheljet Läwen un en aule praktischen Sachen, kjennen wie nich bäden met Vollmacht — Jes. 45:11; 1 Pet. 5:6; Opb. 22:1.
- F. Daut Jebäd von Vollmacht haft Himmel aus Sien Aunfank un de leed aus Sien Ziel — Hld. 4:8; 6:10; Eph. 1:22–23; 2:6; 6:18:
 - 1. En Jebäd met Vollmacht es een Jebäd vom Himmel no de leed; daut fankt met ne himmlische Stalunk aun un jeit rauf vom Himmel no de leed — Eph. 2:6.
 - 2. No unjen to bäden meent, to stonen en de Städ waut Christus ons em Himmel jejäft haft, Soton met Vollmacht to jebeeden un aul siene Woakjen auf to sajen, un met Vollmacht to bekjannen, daut aul Gott Siene Befälen utjefieet woaren motten — Mat. 6:9–10.
- G. De Stalunk von Jebäd es Himmelfoat, un de Vollmacht von Jebäd es uk Himmelfoat; aule Jebäda en Himmelfoat sent Jebäda von Vollmacht — Eph. 2:6; 1:22–23:
 - 1. Daut Jebäd von Vollmacht es daut Jebäd von eenen, dee Befälen uteewen kaun von de Stalunk von Himmelfoat — Jes. 45:11.
 - 2. Wan wie en de Stalunk von Himmelfoat sent, woat ons Jebäd äwareen met Gott Siene Rejierunk; un woat daut Utfieren von Siene Befälen — Opb. 8:3–5.
- H. Wan wie to dän Punk komen, woa wie de himmlische Stalunk un de himmlische Vollmacht han, un so met Vollmacht bäden kjennen, dan sent wie oppen Troon met dän Harn toom rejieren — Eph. 2:5–6; Opb. 3:21; vgl. Hes. 1:26:
 - 1. Dan es ons Jebäd nich bloos een Vollmacht-Jebäd, oba uk een Rejierunks-Jebäd; ons Jebäd woat Gott Sien Utfieren, daut Utfieren von Siene Rejierunk — Rma. 5:17, 21; Mat. 18:18; Opb. 8:3–5.
 - 2. Wan wie red sent toom lieren, woaren wie to ne Stalunk komen, woa wie soone Jebäda utspräkjen kjennen fa daut Utfieren von Gott Sien eewjen Zwakj — Eph. 1:10–11; 3:9–11.